

در این سرفصل همچنین می خوانید:

- ۲۷ بیکاری، آفت توسعه اجتماعی - فرهنگی
- ۲۹ افزایش دستمزد را با بهرهوری همراه کنید
- ۲۹ فشار تورم بر مزد بگیران
- ۳۰ بیکاران طلبکار

بازار نیروی انسانی در ایران و جهان

بیماری مزمون قرن - برای جوانان

- فاصله زیاد بین نرخ بیکاری زنان و مردان
- بالابودن فاصله نرخ بیکاری جوانان و سایر گروههای سنی
- نقش تحصیلات در نرخ بیکاری مردان و زنان و افزایش سریع نرخ بیکاری جوانان با تحصیلات عالیه
- اختلاف در نرخ بیکاری نیروی انسانی شهری و روستایی
- شکاف نرخ بیکاری در استان‌های مختلف کشور براساس آمار منتشر شده توسط مرکز آمار ایران

(بر اساس سرشماری ملی) و وزارت کار و امور اجتماعی، تعداد کل بیکاران کشور، جمعیتی بیش از سه میلیون نفر را در بر می‌گیرد که ۷۸ درصد (بالغ ۲/۵ میلیون نفر) آنها را جوانان تشکیل می‌دهند. در واقع، در کشور ما هم مانند دیگر مناطق جهان، تعداد و نرخ بیکاری جوانان بیشتر از سایر اقوام جامعه می‌باشد. چهل و نه میلیون نفر از جمعیت کشور در سال ۸۴ در سن فعالیت یعنی ۱۵ تا ۶۴ ساله بوده‌اند و این رقم ۷۰ درصد جمعیت کشور می‌باشد. در سال ۸۳ نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله معادل ۲۵/۸ درصد بوده است و طبق اهداف برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، این رقم در پایان برنامه چهارم توسعه یعنی (سال ۸۸) باید به ۱۲/۶ درصد بالغ گردد. ولی نکته قابل توجه این که در آغاز سال ۸۷ که تنها یکسال به پایان برنامه چهارم مانده است، نرخ بیکاری از رقم پیش‌بینی شده بیشتر است.

مجله اکنونمیست، در تازه‌ترین گزارش خود، نرخ بیکاری ایران را در سال ۸۴ برابر با ۱۱/۶ درصد برآورد کرده و معتقد است که نرخ رشد بیکاری در آینده فزاینده خواهد بود و در سال ۸۸ (پایان برنامه چهارم) به ۱۵/۵ درصد خواهد رسید. آمارها نشان می‌دهند که در ایران باید سالانه یک میلیون فرصت شغلی ایجاد شود ◀◀

فقدان اشتغال برای تعداد قابل ملاحظه‌ای از جوانان بیکاری، یکی از مسایل و مشکلات کشورهای جهان - اعم از توسعه یافته و در حال توسعه - می‌باشد و به همین لحاظ، در تمام کشورها سعی بر آن است که با رشد امکانات اشتغال، از میزان آن کاسته شود. از سوی دیگر، یکی از علل عدمه گسترش فقر میان گروههای مختلف مردم، بیکاری است. برای نشان دادن شدت و گسترش بیکاری در جهان که بیشتر در بین جوانان شایع است، می‌توان به برخی از آمارها که از سوی سازمان‌های مختلف بین‌المللی، از جمله سازمان ملل متعدد منتشر می‌شود، اشاره نمود.

به موجب آمار مذکور، شدت بیکاری میان جوانان بیشتر از سایر اقوام جامعه می‌باشد که روزبه روز نیز افزایش می‌باید، به طوری که میزان بیکاران جوان در جهان از ۷۴ میلیون در سال ۱۹۹۶ به ۸۶ میلیون نفر در سال ۲۰۰۶ بالغ گردیده است. این ارقام در عین حال نشان دهنده این موضوع هستند که نزدیک به نیمی از ۱۹۵ میلیون بیکار در جهان جوانان می‌باشند. در بسیاری از کشورها، جوان برای یافتن کار با مشکلات فراوانی رویه رو هستند. گفتنی است، در سال ۲۰۰۶ نرخ بیکاری جوانان در جهان ۱۳/۶ درصد و نرخ بیکاری میانسالان ۴/۴ درصد بوده است که از مقایسه این دو رقم می‌توان به تفاوت عظیم بیکاری جوانان دنیا پی برد. مشکل مهمتر،

بیکاران ایران و عمق مشکلات

وضعیت بیکاری در کشورمان، با ویژگی‌های خاص همراه بوده و بازار کار دارای شاخصه‌هایی است که نشان دهنده عمق مشکلات می‌باشد. شاخصه‌های اساسی بازار کار در کشور عبارتند از:

در موقع بیکاری، تعدادی از کارگرانی که به مدت طولانی در جست و جوی کار هستند، سرانجام از یافتن کار مایوس و از مجموعه نیروی کار کشور، خارج می‌شوند. متاسفانه این گروه در نیروی کار محاسبه نشده و لذا بیکاری کمتر از آنچه هست محاسبه و اعلام می‌شود.

چ) چند شغلی شدن

افرادی که در بازار کار به فعالیت مشغولند، بسیاری از اوقات، با «اضافه کار» در صورتی که کارفرما رضایت داشته باشد، به میزان درآمد خود اضافه می‌شوند. متأسفانه این گروه در آنها متحمل می‌شود. ولی در موقع رکود تورمی، کارفرما نیازی به اضافه کار کارگران پیدا نمی‌کند. از سوی دیگر، این و سایر افراد به پدیده «چند - شغلی» سوق داده می‌شوند که این عمل در ادبیات اقتصاد نیروی انسانی، به «شب کاری» (Moonlighting) موسوم است. مطالعات آماری نشان می‌دهند که چند شغلی‌ها - که گاه تا چندین درصد شاغلین را شامل می‌شوند - غالباً مردانی هستند که قدرت خرید حق الزحمه کار اول آنها پایین است یا تکافوی حفظ استاندارد زندگی آنها را نمی‌کند. عموماً معلمان و افراد نیروی انتظامی، در این گروه جای می‌گیرند.

(د) رانت طلبی و روش خواری

این عمل زشت که در کشورمان در همه سطوح رواج دارد، به نوعی «الگوی رقبتی» تبدیل می‌شود که خود شالوده بازار کار را به هم می‌پاشد. به علاوه و در حاشیه ممکن است به علت عدم تکافوی درآمد در تأمین نیازهای خانوار، در بازار کار نیز بیشتر رواج یابد که خود موجب «فساد اداری» و خدشه دار کردن فرهنگ کار و ارزش‌های والای انسانی می‌شود.

(ه) تخریب سلسله مراتب

به علت فقدان رابطه مستقیم میان یک سیستم انگیزشی (Merit System) و درآمدهای موجود، تابعیت از مدیران و رؤسا به تدریج کاهش می‌یابد که

شامل موارد زیر می‌باشند:

- افزایش نرخ مشارکت نیروی کار در فعالیت‌های اقتصادی تا حد ۴۳ درصد

کاهش نرخ بیکاری کل کشور به ۸/۴ درصد

● کاهش نرخ بیکاری زنان به ۹/۳ درصد

● کاهش نرخ بیکاری جوانان به ۱۲/۶ درصد

و آیا معضلات و مشکلات ساختاری بازار نیروی

کار در ایران و ویژگی‌های خاص اقتصاد، به عنوان مثال

سرعت کند اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ و

سیاست‌های نامطلوب پولی و مالی و بودجه‌ای، حل

معضل بیکاری در ایران در کوتاه‌ترین زمان ممکن را در

دسترس می‌گذارد؟ شما قضاوت کنید. ■

تا نرخ بیکاری ثابت باقی بماند. ولی آمار منتشره نشان می‌دهند که طی سال‌های برنامه چهارم، هیچگاه این رقم حاصل نشده و به همین دلیل، میزان بیکاری در این سال‌ها رو به افزایش بوده است.

در برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور، در زمینه رفع بیکاری، دو هدف آرمانی پیش‌بینی شده است:

(الف) افزایش اشتغال پایدار و رفع معضل بیکاری

(ب) دسترسی به فرصت‌های برابر اشتغال برای تمام گروه‌های جامعه

لازم به ذکر است، برای نیل به آرمان‌های مذکور،

اهداف پیش‌بینی شده است. این اهداف کمی بوده و

اثرات تورم و بیکاری بر فرatar اقتصادی و فرهنگی خانوارها در جامعه

بیکاری، آفت توسعه اجتماعی - فرهنگی

فشار بر نیروی کار کشوار فراوان است.

بالا بودن هزینه‌ها و نابرابری میان آنها و درآمدهای

موجود، یکی از دردآورترین معضلات اقتصادی

خانوارهای ایرانی است. البته جای شکرش باقی است

که نسبت این کسری در سال‌های اخیر کاهش یافته

است. یکی از عوامل عمدۀ در افزایش شدید

هزینه‌های خانوارها، تورم موجود در جامعه است. این

تورم، قدرت خرید درآمدها، به خصوص درآمدهای

ثبت را به شدت کاهش می‌دهد. علاوه بر جایه جانی

بی‌رویه منابع و ثروت در جامعه که خود تبعات فکری و

عملی گزافی در جامعه به جای می‌گذارد، یکی از اثرات

دیگر و حایز اهمیت تورم، کاهش میزان «مزد واقعی»

است. با افزایش تورم قدرت خرید دستمزدها و

حقوق‌ها و مزايا کاهش می‌یابد که این امر به نوبه خود

باعث کاهش درآمد واقعی خانوارها می‌گردد. مطالعات

قبلی نشان می‌دهند که تفاوت میان مزدهای واقعی و

اسمی در حوزه کارکنان دولت به شدت افزایش یافته و

در طول یک دهه، قدرت خرید دستمزد کارکنان دولت

به نصف کاهش یافته است. از سوی دیگر، باز تکلف،

مشکل دیگری است که در بازار کار باید به آن اشاره

کرد. با توجه به جمعیت فعل، شاغل و بیکار، آشکار

است که بازار کار کشوار، جوابگوی تأمین احتیاجات

مادی و شغلی خانوارها نبوده است، زیرا گرچه در طی

سال‌های گذشته جمعیت فعل و شاغل، افزایش

یافته‌اند، لیکن به علت رشد سریع تر جمعیت فعل

نسبت به ایجاد مشاغل جدید، میزان اشتغال توانایی

جدب و استفاده از کلیه نیروهای فعل را نداشته است.

در نتیجه، به تعداد افراد بیکار اضافه گشته است. این

پدیده علاوه بر ائتلاف منابع و پدیده‌های ذهنی

بیکاران، باز سنگین‌تری را نیز بر دوش نان‌آور خانواره

تحمیل می‌کند. این پدیده نامبارک، میزان مسؤولیت

افراد شاغل جامعه را در برابر افراد غیرشاغل جامعه داده

نظریه «کارگر افزوون» (Worker Hypothesis)

Added Worker Hypothesis) به این نکته اشاره می‌کند که هنگامی که

بیکاری رواج می‌یابد و درآمدهای خانوار، تکافوی

تأمین نیازهای آنها را نمی‌کند، سایر افراد خانوار،

برای افزایش درآمد خانوار وارد حلقه نیروی کار

می‌شوند. حتی بسیاری از آنها در سنین جوانی،

آمادگی برای ورود به بازار کار را در خود ایجاد می‌کنند

و گاه ناگزیر به صرف نظر کردن از تحصیل می‌شوند.

(ب) افزایش تعداد کارگران مایوس شده

طبق نظریه «کارگر مایوس شده» (Discouraged Worker)